

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/520/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714202784
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1714202784.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. V., W.. XX.XX.XXXX, bytom v L. J., N. XX, zastúpená v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, dieťa rodičov: matky - L. V., W.. XX.XX.XXXX, bytom XX Z. J., Z., L., V. XPS, G. V., zast. advokátskou kanceláriou Advocatus Martinková s.r.o., so sídlom Záhradnícka 6, Bratislava, a otca - Y. V., W.. XX.XX.XXXX, F. U. L. J., N. XX, zast. JUDr. Darinou Tomčovou, advokátkou, AK Šenkvice, Záhradná 58, o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu manželstva, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, zo dňa 20.06.2014, č.k. 9P/108/2014-117, jednohlasne (pomero hlasov 3:0), takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 20.06.2014, č.k. 9P/108/2014-117 zveril maloletú U. V., W.. XX.XX.XXXX na čas do rozvodu manželstva rodičov do osobnej starostlivosti otca. Určil, že oprávnení zastupovať a spravovať majetok maloletej sú obaja rodičia. Matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej mesačne sumou XXX € od 03.04.2013. Zročné výživné za obdobie od 03.04.2013 do 20.06.2014 v sume X.XXX € uložil matke zaplatiť k rukám otca do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

O zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca na čas do rozvodu manželstva rozhodol podľa § 24 ods. 4, § 28 ods. 1, 2 Zák. o rodine po zistení, že rodičia maloletej sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti, starostlivosť o maloletú zabezpečuje otec. Konštatoval, že o maloletú sa dokážu plnohodnotne postarať obaja rodičia, tak po stránke výchovnej, aj materiálnej, obaja majú vyhovujúce podmienky pre výchovu a starostlivosť o maloletú. Pri rozhodovaní však prihliadol na názor maloletej, ktorý prezentovala jednoznačne, a to najmä vôľu žiť u otca na Slovensku. Výživné na maloletú určil v zmysle kritérií uvedených v ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 Zák. o rodine, s prihliadnutím na zistené odôvodnené potreby maloletej, ako aj zárobkové možnosti, schopnosti rodičov. Vyčíslené náklady maloletej vo výške 400 € mesačne považoval za náklady primerané školopovinnému dieťaťu vo veku 12 rokov. Výživné určil od podania návrhu otca z dôvodu, že matka na výživu maloletej neprispievala, s výnimkou výživného uloženého nariadeným predbežným opatrením. Zročné výživné od podania návrhu do svojho rozhodnutia vyčísľil, vyčíslené zročné výživné uložil matke zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Proti tomuto rozsudku vo výroku o určení výšky výživného a vo výroku o určení výšky zročného výživného podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletej, ktorá v napadnutých výrokoch navrhla rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť, výživné na maloletú určiť sumou XXX € mesačne od 03.04.2013 a určiť zročné výživné za obdobie od 03.04.2013 do 20.06.2014 vo výške XXX € mesačne, ktoré uhradí k rukám otca do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Mala za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Predovšetkým poukázala na to, že zákonná vyživovacia povinnosť zaťažuje oboch rodičov, no neznamená mechanickú rovnosť, vychádza sa z individuálnych schopností, možností, majetkových pomerov každého z rodičov. V tejto súvislosti poukázala na to, že jej priemerný mesačný netto príjem je X.XXX,XX €, otca X.XXX,XX €, otec má teda o XXX,XX € vyšší príjem ako ona. U oboch ide o príjem v zahraničí, no s tým rozdielom, že ona v zahraničí trvalo žije, v dôsledku čoho má niekoľkonásobne vyššie životné náklady ako otec s trvalým pobytom v Z. J.. Na tieto okolnosti súd prvého stupňa v dostatočnej miere neprihliadol a rozhodol o výške výživného na maloletú podľa kľúča, ako by mali obaja rodičia rovnaký príjem, aj rovnaké životné náklady. Súd prvého stupňa rovnako nezohľadnil ani skutočnosť, že maloletej kupuje aj ona veci na ošatenie a ročne vynaložila na ošatenie maloletej približne rovnakú sumu, akú v nákladoch uviedol aj otec. Pri rozhodovaní o výške výživného podľa jej názoru taktiež už nemožno brať do úvahy výkon osobnej starostlivosti otca o maloletú, a to vzhľadom k tomu, že maloletá je maximálne samostatná, nevyžaduje aby sa jej osobitne venovalo. Navyiac osobnú starostlivosť otec vykonáva len jeden deň v týždni počas víkendu, vzhľadom k tomu, že pracuje v zahraničí.

K odvolaniu matky sa písomne vyjadril kolízny opatrovník a otec maloletej.

Kolízny opatrovník navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru súd dostatočne preskúmal mesačné príjmy oboch rodičov, ako aj skutočné náklady na výživu maloletej. Súdom určená výška výživného je adekvátna potrebám dieťaťa a je v schopnostiach a možnostiach matky takto určenú vyživovaciu povinnosť plniť, a to aj spätne od podania návrhu.

Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky taktiež žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že nesúhlas matky s určenou výškou výživného ho ako otca zaráža, keďže matka od roku 2009 na maloletú, ktorá bola v jeho starostlivosti neprispievala vôbec a svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť si začala plniť až na základe predbežného opatrenia od mája 2013 vo výške XXX € mesačne. Poukázal tiež na to, že matka počas konania považovala za primerané výživné sumu XXX € mesačne, pričom v odvolaní navrhuje určiť výživné dokonca len v sume XXX € mesačne, a to bez odôvodnenia. Pokiaľ matka v odvolaní sa podrobne zaoberala porovnávaním ich príjmov a jej zvýšených životných nákladov, poukázal na to, že matka zrejme opomenula to, že aj on v priebehu týždňa žije 4,5 dňa tiež v zahraničí a preto má porovnateľné zvýšené životné náklady. Taktiež tvrdenie matky, že medzi ich príjmami je podstatný rozdiel, a to až o XXX € v prospech neho nie je pravdivý, lebo v odvolaní matkou uvádzaný príjem X.XXX,XX € nekorešponduje s jej tvrdením uvádzaným v podaní zo dňa 19.06.2014, kde uvádzala sumu X.XXX,XX €. Taktiež v odvolaní uvádzané náklady matky na dcéru vo forme oblečenia vo výške XX € mesačne nezodpovedajú skutočnosti, navyiac tieto tvrdenia matka žiadnym spôsobom nepreukázala.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku o výživnom podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s verejným vyhlásením rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o výživnom. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť rodičov ako základnú zákonnú povinnosť každého rodiča, táto je upravená v ust. § 62 ods. 1 až 5 Zák. o rodine. Vyživovacia povinnosť rodičov sa pri rozhodovaní o výživnom posudzuje vždy samostatne u každého z rodičov. Rozhodujúce kritériá pre správne určenie výšky výživného na strane maloletého dieťaťa sú jeho odôvodnené potreby, na strane rodičov ich zárobkové a majetkové pomery. V zmysle uvedených zákonných kritérií rozhodných pre určovanie výšky výživného na maloleté dieťa postupoval v danej veci aj súd prvého stupňa, pričom so záverom ku ktorému po vykonanom dokazovaní dospel sa plne stotožnil aj odvolací súd. Otec v konaní dostatočným spôsobom preukázal odôvodnené potreby maloletej vo výške cca XXX € mesačne, pričom treba zdôrazniť, že išlo iba o bežné

pravidelne sa opakujúce náklady. Je však nesporné, že priebežne na strane maloletého dieťaťa vznikajú i ďalšie nepravidelné výdavky, ktoré je taktiež potrebné premietnuť do výšky výživného, napr. škola v prírode, lyžiarsky výcvik, výlety, exkurzie, liečebné náklady a pod.. Posudzujúc výšku výživného z tohto pohľadu, nemožno sa stotožniť s tvrdením matky o mechanickom delení vyživovacej povinnosti medzi rodičmi. Výška určeného výživného na maloletú v zmysle § 75 ods. 1 Zák. o rodine je primeraná aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov. Vychádzajúc z príjmu matky, pri zohľadnení, že inú vyživovaciu povinnosť nemá, matka aj podľa názoru odvolacieho súdu je schopná prispievať na výživu maloletej určenou sumou XXX € mesačne, a to od podania návrhu otca na súd. Vychádzajúc z obsahu spisu prístup matky k plneniu jej vyživovacej povinnosti k maloletej sa javí ako nezodpovedný, keď matka od augusta 2009 na výživu maloletej neprispievala a svoju zákonnú povinnosť si začala plniť až na základe rozhodnutia súdu. Z tohto pohľadu tvrdenia matky o nákupe vecí na maloletú vo výške cca XX € mesačne odvolací súd vyhodnotil ako účelové, keď ich navyiac matka v konaní žiadnym hodnoverným dokladom nepodložila. K nákladom matky v súvislosti s jej pobytom v E. treba uviesť, že ako matka, tak aj otec v priebehu týždňa žije a pracuje v C., takže ako matka aj otec má zvýšené náklady. S tvrdením matky, že maloletá je už vo veku, kedy nemožno pripisovať otcovi ako ekvivalent výživného výkon osobnej starostlivosti o maloletú sa odvolací súd v celom rozsahu nestotožnil. Je faktom, že medzi starostlivosťou o dieťa útleho veku a dieťaťa vo veku maloletej je rozdiel, treba však súčasne zdôrazniť, že maloletá sa dostáva do obdobia dospievania, kedy opätovne je potrebná cielená osobná starostlivosť zameraná na správne smerovanie najmä v otázkach budúceho štúdia, životných hodnôt, životného štýlu, na ktorých sa bude podieľať výhradne otec.

S poukazom na uvedené, rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku týkajúcom sa výšky výživného, ako aj vyčíslenia výšky zročného výživného je vecne správny, z ktorého dôvodu ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.